

Geronimo Stilton

COMPTE AMB
EL RATOLÍ!

Estrella Polar

Geronimo Stilton

COMPTE AMB EL RATOLÍ!

Estrella Polar

GERONIMO STILTON

Basat en una idea original d'Elisabetta Dami

© 2025. Tots els drets reservats

info@teasisters.com

Coordinació del projecte Geronimo Stilton de Patrizia Puricelli

Coordinació editorial i editing de Maria Ballarotti

Direcció artística de Iacopo Bruno

Projecte gràfic de copia&incolla snc (Verona)

Coordinació artística de Lara Martinelli

Il·lustracions de la coberta d'Alessandro Muscillo

Il·lustracions de l'interior d'Alessandro Muscillo

Il·lustracions que acompanyen els grafismes d'Andrea Benelle

Disseny gràfic de copia&incolla snc (Verona)

Maquetació de Marta Lorini

Títol original: *Attenti al topo!*

© de la traducció, 2025, David Nel·lo

© 2021, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Itàlia

www.geronimostilton.com

© 2025, Editorial Planeta, S. A.

© 2025, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: setembre del 2025

ISBN: 979-13-87782-22-1

Dipòsit legal: B. 13.693-2025

Imprès a Espanya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.

En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudi a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

UNA Correguda ESGARRIFOSA

Estimats amics, no us podeu imaginar com n'és de bonic fer una correguda a trenc d'alba al parc de Ratalona! Respirar a ple pulmó l'aire **fresc** és la millor manera de començar la jornada, garantit al formatge!

I sabeu qui m'ho ha ensenyat?

Espagueti! A ell li encanta córrer pel parc.

Espagueti és el meu gos i... volem saber per què li he posat aquest nom?

Bé, només de mirar-lo ja s'entén: els **blens** blancs del seu pelatge són allargats i semblen ben bé

El vaig conèixer a la Gossera de Ratalona i de seguida ens vam caure bé.

D'ençà que viu amb mi, així que es desperta, salta damunt del meu llit, em llepa el morro i em porta la **corretja**... És la seva manera de recordar-me que una bona correguda pel parc ens anirà molt bé a tots dos!

El matí en què va començar la nostra història, vam sortir de casa a les set en punt. Feia un **fred feli**, però jo em trobava en forma i em semblava perfecte. Almenys fins que Espagueti em va fer caure, perquè vaig ensopegar amb la corretja.

Pum!

Vaig anar a petar de morros a terra i vaig botzinar:

—Ves amb compte, o la propera vegada et deixaré a casa!

Ell va **remenar la cua** i em va fer una llepada de les seves: és impossible enrabiarse amb un amic així!

Em vaig aixecar i vam reprendre la correguda. El carrer estava ple d'anuncis que deien: «Atenció al Ratolí». L'anunci tenia a veure amb un nou escape room que s'havia d'inaugurar aquell mateix dia.

Era un joc molt de moda: consisteix en una habitació tancada, de la qual només es pot sortir si resols una sèrie d'**enigmes**. Normalment s'hi juga per equips.

Un detall em va cridar l'atenció: als anuncis apareixia el nom de Mister Optikus, l'il·lusionista més famós de l'Illa dels Ratolins.

Ja l'havia vist el vespre anterior en el seu programa televisiu, *Optikus Xou*.

En efecte, aconseguia realitzar uns **efectes
especials** extraordinaris: caminava damunt
l'aigua, s'aixecava de terra i feia sortir talls de
formatge del seu barret de copa alta...

Era un tipus estrany: sempre parlava sol i amb
rima, a més de tenir el costum d'aparèixer i des-
aparèixer envoltat d'un **núvol de fum** amb
espurnes daurades brillants.

Ell afirmava ser

El més gran **ILLUSIONISTA** de tots els temps

A mi em sembla que exagerava una mica...

Espagueti va interrompre els meus pensaments

perquè es va aturar de sobte i va posar-se a ensumar l'aire del nostre voltant.

A hores d'ara ja el conec, per això vaig dir a Espagueti:

—Has sentit l'olor d'un **amic de quatre potes**, oi? Però ara no ens podem aturar, anem al parc!

Ell em va fer ulls i, ves per on, em vaig rendir:

—D'acord... ensuma una mica la vorera! Però només uns minuts, perquè si no em refredaré!

Mentre l'esperava vaig aprofitar per llegir millor els **ANUNCIS**. A la part de baix hi havia

l'adreça de l'escape room: es trobava al quilòmetre 113, del Turó de la Roca Misteriosa. Era a la

zona industrial, immediatament després de l'aeroport, on hi havia un terreny sense cultivar.

Havia llegit a internet que Optikus volia fer-hi el

PARC D'ATRACCIONS més gran que s'hagués construït mai, tot dedicat a l'il·lusionisme, amb

uns efectes especials increïbles...

El pensava anomenar Optikus Illusion Park, però ves a saber d'on pensava treure els diners per **finançar-lo**.

Jo rumiava la qüestió quan Espagueti va començar a estirar la corretja perquè volia tornar a córrer. Per això vaig moure'm i vam arribar al **parc**.

Vaig entrar pel camí de grava i vaig fer un tomb entre els arbres i els prats, cada cop esbufegant més, fins que Espagueti es va aturar i va posar-se a bordar.

-BUUB! BUUB!
BUUB BUUB BUUB!

Em vaig parar i vaig mirar al voltant: no s'hi veia ni una ombra de rosegador. I, tanmateix, Espagueti cada vegada estava més neguitós...

Va ser aleshores que vaig començar a tenir una estranya sensació...

Uhm, em semblava que algú ens **espiava?**

Però qui?

A part de mi, al parc no hi havia ningú més, però aquella inquietud no em deixava.

Potser era per culpa d'aquella **boira espessa** que s'estenia damunt dels prats?

Potser per culpa de les ombres allargades dels primers pàl·lids rajos de sol?

O tal vegada era per l'expressió enigmàtica de Mister Optikus, que no podia oblidar?

Al meu costat, al marge del prat, hi havia uns **ARBUSTOS DE GALZERAN:**

De sobte, sense saber d'on sortia, vaig sentir una veu que xiuxiuejava:

—Geronimoooo! He de parlaaar amb tu!

Una esgarripança em va recórrer des de la punta dels bigotis fins a la punta de la cua.

Qui havia parlat?

Quín cangüeli felí!

Sense girar-me, vaig córrer, potes ajudeu-me, cap a casa, mentre Espagueti bordava cada cop més frenèticament, assenyalant els arbustos de galzeran al final del camí.

Però per què aquells arbustos?

Ves a saber...

Vaig continuar **corrent** com un boig, però, curiosament, cada vegada que em girava, l'arbust era a la vora.

Per mil formatgets de bola, no me n'havia adonat, que hi hagués tants arbustos de galzeran al parc de Ratalona!

Així, sense alè, vaig arribar **A CASA**.

Em vaig girar per comprovar si algú m'havia seguit, però per sort em trobava tot sol.

Vaig **respirar més alleujat**.

Ho havia aconseguit!

Mentre obria la porta, em vaig girar per última vegada, i darrere meu només vaig veure... un arbust de galzeran!

De sobte, un pensament em va **TRAVERSSAR** el cervellet com un llamp... Jo mai havia plantat cap arbust de galzeran al costat mateix de l'entrada!

Els bigotis em van començar a **tremolar** de cangueli: què dimonis m'estava passant?

